

Tillsynsenheten
Jörgen Ringagård
551 83 Jönköping
jorgen.ringagard@skogsstyrelsen.se
Tfn 036-359315, fax 036-166170

Enligt sändlista

Tillväxtverket	
Regelrådet	
Ank	2015 -06- 04
Dnr	RR 2015 -000217

Förslag till ändringar i Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogsvårdslagen och i skogsvårdsförordningen (1993:1096)

Ni ges härmed möjlighet att yttra er över bifogat förslag på författningsändringar och tillhörande konsekvensutredning.

Förslaget

Tillåtna avverkningsformer

Allmänna råd till föreskrifterna till skogsvårdslagen kompletteras för att tydliggöra möjligheterna att inom gällande lagstiftning bedriva ett mer varierat skogsbruk genom att i vissa fall tillämpa hyggesfritt skogsbruk.

Lägsta ålder för föryngringsavverkning

I föreskrifterna föreslås en sänkning av lägsta tillåtna ålder för föryngringsavverkning i de fyra nordligaste länen med 5- 10 år beroende på ståndortsindex. För bestånd med samma ståndortsindex kommer då lägsta tillåtna ålder att bli densamma i hela landet.

Markberedning

I föreskrifterna föreslås ett tillägg för att reglera att när markberedning utförs ska den inte vara mer ingripande än vad som behövs för att trygga tillfredsställande återväxt genom att den andel av markytan som påverkas av åtgärden ska begränsas och djupa spår undvikas.

Skyddsdikning

I 15 § skogsvårdsförordningen (1993:1096) föreslås ett förtydligande om vad som avses med skyddsdikning. Även detta förslag ingår i remissen. I föreskrifter föreslås närmare bestämmelser om skyddsdikningens genomförande.

Övrigt

Rättningar av felaktig text görs i föreskrifter om samråd inom rennäringens året-runt-marker och i allmänna råd om kvävegödsling

Remissinstanser

För att få en bred genomlysning inom den skogliga sektorn skickas remissen bl.a. till de myndigheter, organisationer och företag som är företrädare i Skogsstyrelsens nationella sektorsråd för skogliga frågor. Kopia skickas för kännedom till de personer som företräder nämnda aktörer i sektorsrådet. Samtliga remissinstanser framgår av sändlista.

Remissen är även utlagd på Skogsstyrelsens hemsida för att alla som vill yttra sig ska ges möjlighet att göra det. Remissen återfinns på:
www.skogsstyrelsen.se/remisser.

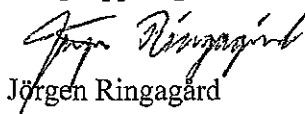
Skogsstyrelsens styrelse fattar beslut om föreskrifter och allmänna råd.

Ert yttrande måste ha kommit in till Skogsstyrelsen senast **tisdagen den 25 augusti** för att kunna beaktas vid föredragning inför beslutet. Yttrande skickas med e-post till registrator@skogsstyrelsen.se, med kopia till jorgen.ringagard@skogsstyrelsen.se

Märk ert yttrande med ”2015/1087 Föreskrifter och allmänna råd till skogsvårdslagen”.

Nu gällande föreskrifter och allmänna råd till skogsvårdslagen finns på Skogsstyrelsens hemsida och nås genom följande länk.
<http://www.skogsstyrelsen.se/Global/myndigheten/f%c3%b6rfattningar/SKSF/S%202011-7%20omtryck%20140813.pdf>

Enligt uppdrag

Jörgen Ringagård

Bilagor

Konsekvensutredning

Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd – ändringsförslag

Skogsvårdsförordningen – ändringsförslag

Skogsstyrelsens Rapport 6-2015 Lägsta ålder för förnygringsavverkning (se länk)

http://shop.skogsstyrelsen.se/shop/9098/art13/28129213-4caf1a-Foryngringsavverkning_webb.pdf

Sändlista

Bergvik Skog

BillerudKorsnäs Skog

Friluftsförbundet

GS-Facket

Havs- och vattenmyndigheten

Holmen Skog

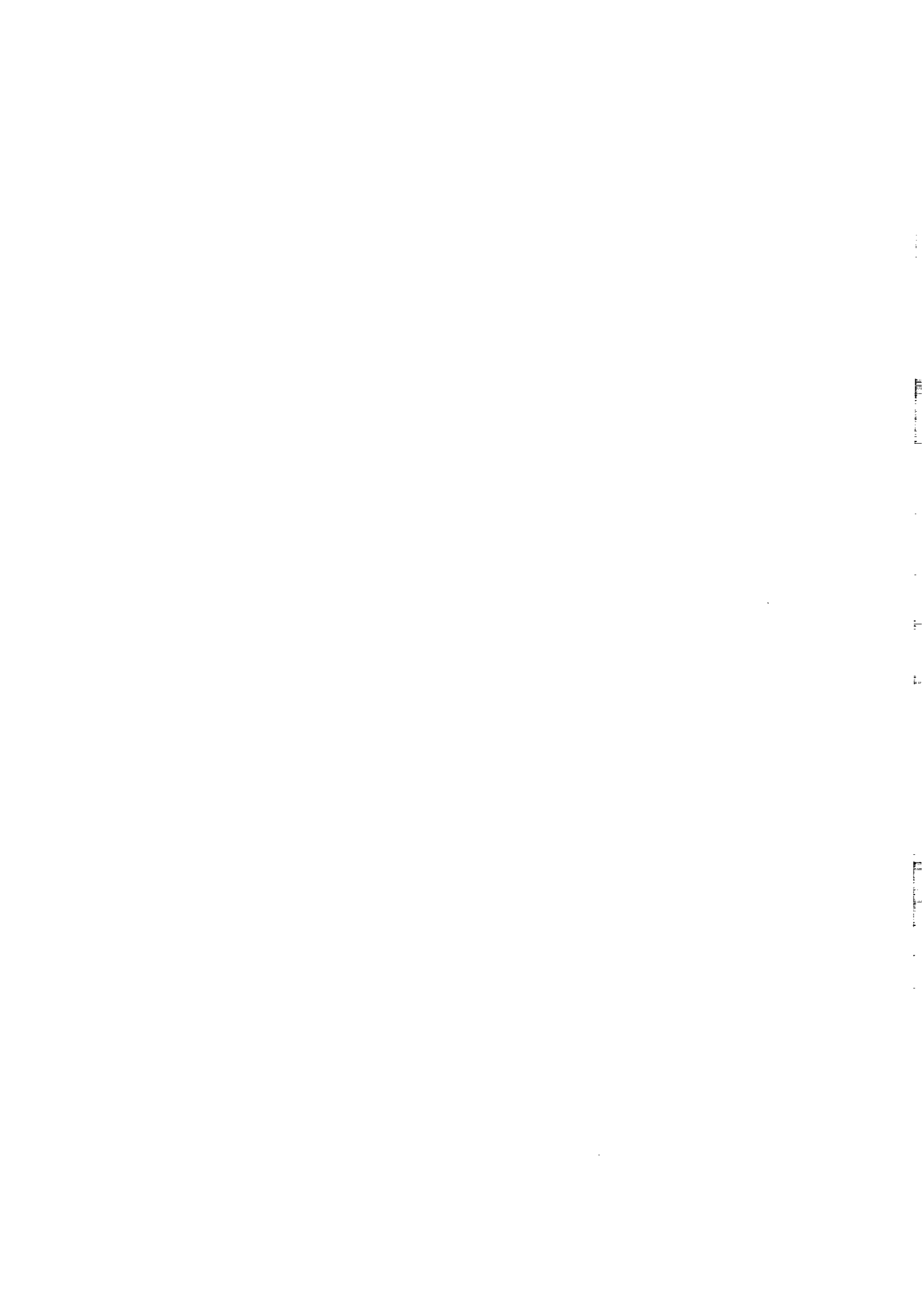
Jägareförbundet

LRF Skogsägarna

Länsstyrelsen Norrbotten
Länsstyrelsen Skåne
Mellanskog
Naturskyddsföreningen
Naturvårdsverket
Norra Skogsägarna
Norrskog
Näringslivets Regelnämnd
Regelrådet
Riksantikvarieämbetet
Sametinget
SCA Skog
Skogforsk
Skogsindustrierna
Skogssällskapet
SMF Skogsentreprenörerna
Statens fastighetsverk
Stora Enso Skog
Sveaskog
Svenska Kyrkan
Svenska Samernas Riksförbund
Sveriges Hembygdsförbund
Sveriges lantbruksuniversitet
Sydved
Sågverkens riksförbund
Södra Skogsägarna
Världsnaturfonden WWF

Kopia till

Monika Stridsman
Göran Rune
Johan Eriksson
Johan Wester
Magnus Viklund
Emil Bengtsson
Göran Öster
Christel Magnusson
Bert Krekula
Nils Carlborg
Morgan Johansson

Tillsynsenheten
Jörgen Ringagård
551 83 Jönköping
jorgen.ringagard@skogsstyrelsen.se
Tfn 036-35 93 15, fax 036-16 61 70

Konsekvensutredning med anledning av förslag till ändring i Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogsvårdslagen och i skogsvårdsförordningen (1993:1096)

Inledning

Denna utredning är utförd med stöd av och i enlighet med förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning och Skogsstyrelsens rutin för framtagande av föreskrifter och allmänna råd (protokoll nr H-71/2011).

Konsekvensutredningen berör Skogsstyrelsens förslag till ändring i Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SKSFS 2011:7) till skogsvårdslagen (1979:429). På uppdrag av regeringen tas även med ett förslag till ändring i skogsvårdsförordningen. Förslagen framgår av bilaga.

Förslaget till ändring i Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd omfattar tillåtna avverkningsformer, lägsta tillåtna ålder för föryngringsavverkning, markberedning och skyddsdikning. Därutöver rättas felaktig text om samråd inom renskötselns året-runt-marker och om kvävegödsling. En sammanslagning av två tabeller i en bilaga till föreskrifterna påverkar numreringen av efterföljande tabeller, men innebär inga ändringar i sak.

Förslaget till ändring i skogsvårdsförordningen omfattar skyddsdikning.

Samråd med andra myndigheter

Enligt 30 § första stycket skogsvårdsförordningen ska föreskrifter som avses i 30 § skogsvårdslagen (om hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen) meddelas av Skogsstyrelsen efter samråd med Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet och annan central förvaltningsmyndighet som kan beröras. Samrådet omfattar förslag på ändringar av 7 kap. 30 § föreskrifterna om markberedning och 7 kap. 33 § om skyddsdikning.

Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet och Havs- och vattenmyndigheten har getts tillfälle att lämna synpunkter på författningsförslaget i sin helhet och konsekvensutredningen. Även en rapport om lägsta tillåtna ålder för föryngringsavverkning har då bifogats. Synpunkter har inkommit från endast

Konsekvensutredning

Postadress
Huvudkontor
Skogsstyrelsen
551 83 Jönköping

Besöksadress
Vallgatan 8
Jönköping

Telefon
036-35 93 00
Fax
036-16 61 70

Organisationsnr
202100-5612
Momsreg.nr
SE202100561201

E-post
skogsstyrelsen@skogsstyrelsen.se
www.skogsstyrelsen.se

Riksantikvarieämbetet, som tillstyrker de delar i förslaget som bedöms få positiva effekter för kulturmiljön, dvs. förenklade regler för hyggesfritt skogsbruk respektive regler för att förhindra markberedning som uppenbart leder till alltför stor miljöpåverkan. Riksantikvarieämbetet tillstyrker även övriga förslag till författningsändringar, men har i övrigt inga synpunkter.

1. Problembeskrivning

Tillåtna avverkningsformer

Den skogspolitik som infördes 1993 syftade bl.a. till "*... att på sikt få fram de avverkningsformer som ger en önskvärd variation i skogen och frihet för skogsägaren.*" (prop. 1992/93:226, sid 59). Alternativa sätt att bruka skogen inom ramen för gällande lagstiftning har dock inte fått det genomslag som varit önskvärt, exempelvis hyggesfritt skogsbruk. Med detta begrepp avses enligt Skogsstyrelsens policy för hyggesfritt skogsbruk (2010-08-19) ett brukande i enlighet med skogsvårdslagens regler utan att skogen kalavverkas. Sådana sätt att bruka skogen ska enligt nämnda policy ses som ett komplement till trakthyggesbruk på en begränsad del av arealen. Hyggesfritt skogsbruk är oftast aktuellt i bestånd där det behövs förstärkt hänsyn för att bevara naturvärden som är beroende av skoglig kontinuitet. Inom det gemensamma regeringsuppdraget "Uppdrag om adaptiv skogsskötsel" (regeringsbeslut 4 2012-11-15) till Skogsstyrelsen och Sveriges lantbruksuniversitet, testas hyggesfritt skogsbruk i större skala. I regleringsbrevet för 2015 avseende Skogsstyrelsen anslås särskilda medel för att fortsätta utveckla och analysera metoder för hyggesfritt skogsbruk. I regleringsbrevet anges även att Skogsstyrelsen ska fortsätta införliva hyggesfritt skogsbruk som ett alternativ till trakthyggesbruk i myndighetens rådgivning.

Skogsstyrelsen föreslår nu att allmänna råd till 3 kap. 1 och 2 §§ föreskrifterna till skogsvårdslagen kompletteras för att tydliggöra möjligheterna att inom gällande lagstiftning bedriva ett mer varierat skogsbruk genom att i vissa fall tillämpa hyggesfritt skogsbruk. Med anledning av ändringarna i allmänna råden görs även en ändring i 3 kap. 4 § föreskrifterna om vad som avses med föryngringsavverkning.

10 § första stycket skogsvårdslagen reglerar tillåtna avverkningsformer och anger att avverkning på produktiv skogsmark ska vara ändamålsenlig för återväxt av ny skog eller främja skogens utveckling. I 10 § andra stycket har regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer bemyndigats att meddela föreskrifter om hur avverkning ska bedrivas för att tillgodose kraven enligt första stycket.

Enligt 11 § första stycket 2 skogsvårdsförordningen (1993:1096) får Skogsstyrelsen meddela föreskrifter om hur avverkning ska bedrivas enligt 10 § för att vara ändamålsenlig för återväxt av ny skog eller främja skogens utveckling.

Skogsstyrelsen har meddelat föreskrifter och allmänna råd om tillåtna avverkningsformer. Genom de tillägg som föreslås nedan i allmänna råd till 3

kap. 1 och 2 §§ tydliggörs att hyggesfritt skogsbruk under vissa förutsättningar är tillåtna enligt skogsvårdslagstiftningen.

Allmänna råd till 3 kap. 1 § föreskrifterna

I nu gällande allmänna råd till 3 kap. 1 § föreskrifterna anges följande slags avverkningar som ändamålsenliga för återväxt av ny skog.

- Trakthuggning, där virkesförrådet genast sänks till en så låg nivå så att skyldighet att anlägga ny skog uppstår.
- Successiv utglesning, där virkesförrådet på sikt sänks till en så låg nivå att skyldighet att anlägga ny skog uppstår. Sådan avverkning är tillåten endast på mark som är lämplig för naturlig föryngring.

Begreppet successiv utglesning föreslås bytas ut mot upprepad utglesning, eftersom det överensstämmer bättre med de två alternativa sätt att glesa ut skogen som anges i efterföljande mening. Det föreslås där ett tillägg till texten om upprepad utglesning att sådan också kan utföras så att virkesförrådet hela tiden överstiger den nivå där skyldighet att anlägga ny skog uppstår. Upprepad utglesning föreslås även fortsättningsvis vara tillåten endast på mark som är lämplig för naturlig föryngring för att säkerställa att nya plantor kontinuerligt växer in.

Allmänna råd till 3 kap. 2 § föreskrifterna

I nu gällande allmänna råd till 3 kap. 2 § föreskrifterna anges följande slags avverkningar som främjar skogens utveckling.

- Røjning eller gallring, där virkesförrådet efter avverkning ska vara tillräckligt högt för att tillvarata markens virkesproducerande förmåga.

Det föreslås ett tillägg att avverkning som främjar skogens utveckling i vissa fall kan utföras så att skogens höjd- och diameterspridning bibehålls eller ökas, t.ex. genom någon form av blädning. I røjningar och gallringar minskar normalt istället höjd- och diameterspridningen, vilket föreslås läggas till som ett förtydligande i de allmänna råden.

3 kap. 4 § föreskrifterna

Bestämmelsen innehåller en definition av begreppet föryngringsavverkning. *"Med föryngringsavverkning avses annan avverkning än sådan røjning eller gallring som främjar skogens utveckling och som inte har till syfte att skogsmarken ska tas i anspråk för annat ändamål än virkesproduktion."* Eftersom allmänna råd till 3 kap. 2 § föreslås ändras så att avverkning som främjar skogens utveckling kan utföras även på annat sätt än røjning eller gallring, bör sistnämnda åtgärder strykas i 3 kap. 4 § föreskrifterna.

Lägsta ålder för föryngringsavverkning

Regler om skydd för den yngre skogen infördes redan i 1923 års skogsvårdslag och reglerna har sedan ändrats vid en rad tillfällen under årens lopp. Senast bestämmelserna ändrades var 1994 då lägsta ålder för föryngringsavverkning (LÅF) genomgående sänktes med ungefär 25 procent

för bestånd som till minst hälften består av tall och/eller gran. Medelåldern på den föryngringsavverkade skogen sjönk marginellt efter sänkningen av LÅF, men har därefter återgått till tidigare nivå. I de fyra nordligaste länen är LÅF högre än i övriga delarna av Sverige, på vissa ståndortsindex 5 år och på andra 10 år högre.

I den skogspolitiska propositionen 1992/93:226 som utgör grund för nu gällande regler anges (sid. 60) att regler om lägsta tillåtna slutavverkningsålder endast skall tjäna som ett skydd för den yngre skogen. Regelns syfte är enligt propositionen att skydda mot exploaterande avverkningar. Hänsynen till naturvårdens, kulturmiljövårdens och rennäringens intressen regleras i andra delar av skogsvårdslagstiftningen.

Skogsstyrelsen har tillsammans med Peder Wikström Skogsanalys AB i en rapport sammanställt ett kunskapsunderlag som bifogas denna konsekvensutredning. Den är publicerad på Skogsstyrelsens hemsida som Rapport 6-2015. Ett motiv för att utföra arbetet har enligt rapporten varit att belysa om reglerna är väl underbyggda och motiverade utifrån rådande kunskapsläge, vilket ifrågasatts av bl.a. Sveaskog.

Under senare år har forskningen utvecklat nya funktioner för trädens tillväxt från senast tillgängliga data från Riksskogstaxeringen. Det har visat sig att bestånd med samma ståndortsindex och i övrigt samma egenskaper, t.ex. i fråga om trädhöjd, ålder och trädslagssammansättning, har samma tillväxt oberoende var i landet de växer. I tillväxtfunktionerna ingår därför vare sig latitud eller höjd över havet. En slutsats av det är enligt rapporten att det saknas grund för att bestånd med samma ståndortsindex har olika LÅF i olika delar av landet.

En sänkning av LÅF i norra Sverige till de nivåer som gäller i landet i övrigt medför ett antal effekter. En sådan effekt är att skogsbruket ges större möjligheter att välja mellan bestånd som får föryngringsavverkas, vilket förbättrar ekonomin något. Rapporten visar vidare att en sänkning av LÅF har mycket liten påverkan på framtida möjliga avverkningsnivåer.

Miljöeffekterna av en sänkt LÅF bedöms vara små på lång sikt, men bedöms i det enligt rapporten mest troliga scenariot på kort sikt kunna gynna den biologiska mångfalden genom att äldre skog med högre naturvärden sparas och yngre skog istället avverkas.

För rennäringen bedöms sammantaget en sänkning av LÅF vara negativ. Viktiga orsaker till detta är att hänglav nästan helt saknas i ung och medelålders skog, att förekomsten av marklav oftast är mindre på hyggen och i ung skog än i äldre skog och att det är svårare att överblicka och hålla samman en renhjord i yngre skog än i äldre. Där sänkningen av LÅF lokalt leder till viss överhållning av äldre skog bör effekterna för rennäringen istället bli positiva så länge överhållning sker. Oavsett lokala förhållanden krävs att skogsbruket tar hänsyn och gör anpassningar till rennäringens intressen. I skogsvårdslagen finns därför regler om samråd innan avverkning sker inom renskötselns året-runt marker (20 §) och om hänsyn till rennäringen (31 §).

Effekterna av en sänkning av LÅF redovisas något utförligare under särskild rubrik (punkten 2 nedan). För ytterligare information hänvisas till rapportens sammanfattning och övrig rapporttext inklusive bilagor till denna.

I 10 § andra stycket skogsvårdslagen anges att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får till skydd för den yngre skogen föreskriva att trädbestånd under en viss ålder inte får avverkas.

Med stöd av 11 § första stycket 1 skogsvårdsförordningen får Skogsstyrelsen meddela föreskrifter om att trädbestånd under en viss ålder inte får avverkas.

Skogsstyrelsen har i 3 kap. 3-9 §§ meddelat föreskrifter. I tabellerna 4 och 5 i bilaga 2 till 3 kap. 3 § föreskrifterna anges lägsta tillåtna ålder för förnygringsavverkning i bestånd vars virkesförråd till minst hälften består av tall och/eller gran. Tabell 4 omfattar de fyra nordligaste länen och tabell 5 övriga län. För mark med samma ståndortsindex är lägsta tillåtna ålder 5-10 år högre i de fyra nordligaste länen än i övriga delar av landet. För exempelvis mark med ståndortsindex G 28 eller T 28 är lägsta ålder 65 år i de nordligaste länen och 60 år i övriga län. Motsvarande för ståndortsindex G 12 och T 12 är 100 respektive 90 år.

Skogsstyrelsen föreslår nu att bestånd med samma ståndortsindex ska kunna avverkas vid samma ålder i hela landet. Eftersom reglernas syfte enligt förarbeten till skogsvårdslagen är att skydda den yngre växande skogen och nu gällande skillnader i LÅF mellan norra och södra Sverige inte är motiverade utifrån nuvarande kunskapsläge finns inte skäl att ha kvar nuvarande regler.

Föreskrifterna föreslås ändras på så sätt att tabell 4 i bilaga 2 till föreskrifterna utgår. Nuvarande tabell 5 numreras om till tabell 4 och ges ny rubrik så att den gäller i hela landet. En följdändring blir att de efterföljande tabellerna 6, 7 och 8 istället får nummer 5, 6 och 7. Även hänvisningen till tabeller i 3 kap. 3, 8 och 10 §§ föreskrifterna ändras.

Markberedning

Markberedning är en viktig åtgärd för att skapa bra förutsättningar för att få upp ny skog. När det behövs för att få en tillfredsställande återväxt eller för att återväxten ska utvecklas väl, ska bl.a. markberedning ske, vilket framgår av 2 kap. 1 a § Skogsstyrelsens föreskrifter till skogsvårdslagen. Så kallad hyggesplöjning, som är en mycket ingripande markberedningsmetod och som tidigare främst användes i norra Sverige, är förbjuden enligt 6 a § skogsvårdslagen.

Det har på senare tid uppmärksamats att markberedning i ett antal fall i Skåne utförts med kraftigt negativa miljöeffekter som följd. En mycket stor andel av markytan har påverkats, samtidigt som djupa spår uppstått, vilket ökat risken för erosion och näringsläckage till vattendrag. Vid förnygring på näringsrika marker, särskilt med lövträd, är markberedning särskilt viktig för att minska konkurrensen från hyggesvegetationen, men i de aktuella fallen bedömer Skogsstyrelsen att åtgärden kunde utförts med betydligt mindre miljöpåverkan och ändå gett förutsättningar för tillfredsställande återväxt.

Enligt 30 § skogsvårdslagen får regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddela föreskrifter om den hänsyn som ska tas till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen vid skötsel av skog, såsom i fråga om bl.a. beståndsanläggning. 30 § skogsvårdsförordningen anger att föreskrifter som avses i 30 § skogsvårdslagen meddelas av Skogsstyrelsen efter samråd med Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet och annan central förvaltningsmyndighet som kan beröras.

Skogsstyrelsen har med stöd av bemyndigandet i 30 § skogsvårdsförordningen meddelat följande föreskrifter som ska beaktas vid markberedning.

- Skador till följd av skötsel av skog ska förhindras eller begränsas på mark och vatten. (7 kap. 23 § föreskrifterna)
- Vid skötsel av skog ska skadligt näringsläckage och skadlig slamtransport till sjöar och vattendrag förhindras och vattenkvaliteten bibehållas eller förbättras. (7 kap. 24 §)
- Markberedning får inte utföras på allmänt nyttjade stigar, stigar av kulturhistoriskt intresse samt permanenta spår och leder. (7 kap. 25 §)
- Markberedning ska inte ske i skyddszoner mot sjöar, vattendrag och våtmarker. (7 kap. 29 §)
- Markberedning bör utföras på ett sådant sätt att skadlig erosion förhindras (allmänna råd till 7 kap. 29 § föreskrifterna)
- Markberedning ska ske så att kulturlämningar, allmänt nyttjade stigar samt permanenta spår och leder inte skadas. (7 kap. 30 §)

Som framgår av ovan nämnda punkter finns ett antal bestämmelser som syftar till att motverka negativa effekter på natur- och kulturmiljön. Erfarenheterna från de ovan relaterade ärendena i Skåne visar dock att bestämmelserna inte är tillräckliga.

Skogsstyrelsen föreslår nu ett tillägg till föreskrifterna för att reglera att när markberedning utförs får den inte vara mer ingripande än vad som behövs för att trygga tillfredsställande återväxt genom att den andel av markytan som påverkas av åtgärden ska begränsas och djupa spår undvikas. Syftet med regeln är att i kombination med andra föreskrifter om hänsyn kunna förhindra markberedning som uppenbart leder till alltför stor miljöpåverkan. Exempel på en sådan föreskrift att tillämpa tillsammans med den föreslagna regeln är 7 kap. 24 § om att förhindra skadligt näringsläckage och skadlig slamtransport till sjöar och vattendrag. Samtidigt är avsikten att i regeltillämpningen åstadkomma en god avvägning mellan produktions- och miljöintressen vid markberedning. Avsikten är inte att generellt begränsa markberedning som påverkar en relativt stor andel av markytan, t.ex. högläggning med grävmaskin eller harvning. Där sådana åtgärder erfarenhetsmässigt är motiverade för att åstadkomma tillfredsställande föryngring ska de fortsatt vara tillåtna under förutsättning att de utförs så att tillräcklig hänsyn tas till natur- och kulturmiljövärden.

Skyddsdikning

Begreppet skyddsdikning är inte närmare definierat i skogsvårdslagstiftningen. Anmälningssplikt gäller för skyddsdikning, men detta uttrycks i 14 § första stycket punkt 2 skogsvårdslagen som att anmälningssplikten gäller för *sådan dikning i samband med avverkning som inte kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken*. I 15 § första stycket 2 skogsvårdsförordningen förtydligas detta något genom att anmälningssplikten avser *sådan dikning efter avverkning (skyddsdikning) som inte kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken*. Det bör noteras att det i lagen anges ”i samband med avverkning” och i förordningen anges ”efter avverkning”.

I 11 kap. miljöbalken (1998:808) regleras vattenverksamhet, som normalt är tillståndspliktig, t.ex. markavvattning genom dikning som syftar till att varaktigt öka en fastighets lämplighet för något visst ändamål. Till skillnad från markavvattning är syftet med skyddsdikning att den ska ha en tillfällig effekt och att diket efter föryngringsfasen ska lämnas att växa igen.

I det ursprungliga förslaget till miljöbalken (prop. 1994/95:10, sid. 201) anges att behovet av skyddsdikning är nära beroende av hyggenas storlek och utformning och att till grund för bedömningen om en åtgärd är att betrakta som markavvattning eller skyddsdikning måste områdets naturgivna vattenstatus ligga. Vidare anges att det således inte är skyddsdikning att dika ett redan före avverkningen vått skogsområde efter det att skogen avverkats.

Av förarbetena till bestämmelserna i 11 kap. miljöbalken (prop. 1997/98:45 del 2, sid. 127) framgår följande. *”För att utgöra en markavvattning i balkens mening skall syftet med åtgärden vara att varaktigt öka markens lämplighet för något visst ändamål, såsom odling, bebyggelse eller torvtäkt. Det är effekten av markavvattningen som ska vara varaktig. Av kravet på varaktighet följer att skyddsdikning, dvs. dikning som utförs efter skogsavverkning i avsikt att hindra att grundvattnet stiger, normalt inte utgör markavvattning i lagens mening. Skyddsdikningen sänker inte den nivå som grundvattenytan hade före avverkningen. Det betyder att markens tidigare produktionsförmåga inte ökas genom sådan form av dikning.”*

I Skogsstyrelsens Meddelande 1-2009 Dikesrensningens regelverk finns ett avsnitt om skyddsdikning med följande innehåll. *”Den praxis som vuxit fram beträffande skyddsdikning har resulterat i att med denna dikningsform avses anläggning av relativt grunda diken efter en avverkning i syfte att hindra grundvattnet att stiga. Genom detta ges nya skogsplantor bättre möjlighet att överleva. Grundvattennivån får inte sänkas under den nivå den hade före avverkningen. Om så sker är det inte fråga om skyddsdikning utan om tillståndspliktig markavvattning. Ett skyddsdikey ska ha en kort funktionstid, varefter det ska växa igen. Skyddsdikning skiljer sig därmed helt och hållet från dikesrensning som avser att återställa ett befintligt långtidsverkande dikey till den funktion det hade när det anlades. Inte sällan kommer i praktiken frågan om skyddsdikning och dikesrensning upp samtidigt, i samband med föryngringsavverkningar. Det finns då, särskilt om kunskapsnivån är låg hos verksamhetsutövarna, risk för sammanblandning av de olika verksamhetsformerna. Detta kan medföra otillåtna diknings- eller rensningsåtgärder av misstag.”*

Det finns således vissa oklarheter om vad som avses med skyddsdikning och det finns därför ett behov av att definiera begreppet. I 7 kap. 33 § Skogsstyrelsens föreskrifter till skogsvårdslagen om hänsyn till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen anges att med skyddsdikning avses vad som framgår av 14 § skogsvårdslagen.

Det föreslås nu ett förtydligande i skogsvårdsförordningen så det framgår att med skyddsdikning avses en dikningsåtgärd som vidtas efter föryngringsavverkning och som hindrar grundvattennivån att stiga efter avverkningen i syfte att skapa förutsättningar för tillfredsställande återväxt av ny skog och för att återväxten ska utvecklas väl. Definitionen anger, liksom nu gällande förordningstext, att åtgärden utförs efter föryngringsavverkning. Detta till skillnad från dikning före föryngringsavverkning, som kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken. I definitionen används där så är möjligt samma terminologi som i 2 kap. 1 a § Skogsstyrelsens föreskrifter till skogsvårdslagen om föryngringsåtgärder, där det bl.a. anges att när det behövs för att få en tillfredsställande återväxt eller för att återväxten ska utvecklas väl ska åtgärder mot försumpning ske, vilket syftar på skyddsdikning.

Vidare föreslås i 7 kap. 33 § föreskrifterna bestämmelser om att skyddsdikning inte får utföras så att grundvattennivån blir lägre än före avverkningen, att dikenas djup ska begränsas och att dikena ska lämnas att växa igen efter att de uppfyllt sitt syfte. Genom regeln att grundvattennivån inte får bli lägre än före avverkningen tydliggörs bl.a. att skyddsdikning inte får utföras på mark som redan var blöt före avverkningen, dvs. där grundytan bildar permanenta vattensamlingar i markytan. Regeln om att dikena ska lämnas att växa igen efter att de uppfyllt sitt syfte klargör att dikenas funktion är tidsbegränsad och att de inte ska förväxlas med andra slags diken vars funktion är att bibehålla en dränerande förmåga över lång tid och som får rensas under förutsättning att deras djup och läge bibehålls.

Inga ändringar föreslås i allmänna råden till 7 kap. 33 § föreskrifterna, som bl.a. anger vissa försiktighetsåtgärder och att skydds diken inte bör vara djupare än 0,5 meter.

Samråd inom rennäringens året-runt-marker – rättning

Enligt 20 § skogsvårdslagen ska berörd sameby beredas tillfälle till samråd innan avverkning sker inom renskötselns året-runt-marker. Skogsstyrelsen har med stöd av bemyndigande i 24 § skogsvårdsförordningen meddelat föreskrifter. I 4 kap. 3 och 4 §§ föreskrifterna finns formuleringar som kan uppfattas vara mer långtgående än lagtexten och därför bör bytas ut. I 4 kap. 3 § föreslås att "Samråd ska dock ske ..." byts ut mot "Samebyn ska dock beredas tillfälle till samråd". I 4 kap. 4 § görs en liknande ändring av samma skäl.

Kvävegödsling – rättning

I Skogsstyrelsens allmänna råd till 7 kap. 26 § föreskrifterna om kvävegödsling finns en allmän del där det i tre punkter beskrivs vad som avses med konventionell användning av kvävegödselmedel. En av dessa punkter anger följande. "maximalt 200 kg kväve i form av

mineralgödselmedel tillförs vid ett och samma tillfälle”. Kvävegivan ska istället för 200 kg vara 200 kg per hektar, vilket bör rättas.

2. Finns det några alternativa lösningar och vilka effekter skulle det få om någon reglering inte kommer till stånd?

Skogsstyrelsen ser inga alternativa lösningar som skulle ge motsvarande effekter som de föreslagna regeländringarna.

Tillåtna avverkningsformer

Ändringarna i allmänna råd om tillåtna avverkningsformer är ett led i att stimulera en ökad användning av hyggesfritt skogsbruk där så är lämpligt i enlighet med regeringsuppdrag och förarbeten till lagstiftning. Skogsstyrelsen har sedan flera år haft en policy om hyggesfritt skogsbruk och verkar aktivt för detta i sin rådgivning. Den typen av insatser bedöms ha stor betydelse. Det förtydligande som nu föreslås i allmänna råden bedöms främst ha betydelse som signalvärde till skogsbruket. Ett sådant signalvärde är angeläget, och därför skulle en negativ effekt uppstå om den föreslagna ändringen inte skulle komma till stånd.

Lägsta ålder för föryngringsavverkning

Förslaget att sänka LÅF påverkar endast de fyra nordligaste länen. Enligt den utredning som gjorts får en sänkning av LÅF ingen eller mycket liten effekt på framtida avverkningsmöjligheter. Däremot ökar den ekonomiska avkastningen (nuvärdet av skogen ökar med ca 0,5 procent vid 2,5 procents kalkylränta). Detta beror på att mängden bestånd som blir tillgängliga för avverkning ökar och det ökar möjligheten att välja de bestånd som är ekonomiskt mest fördelaktiga att avverka. Betydelsen av detta varierar mellan enskilda skogsföretag beroende på skogens åldersfördelning och egenskaper i övrigt, men för vissa företag kan ändringarna troligen få betydligt större ekonomisk betydelse än att öka nuvärdet med 0,5 procent.

Det mest troliga scenariot bedöms enligt rapporten vara att avverkningsnivån sammantaget i de fyra nordligaste länen förblir oförändrad trots sänkningen av LÅF, men att avverkningarna i större utsträckning sker i något yngre skogar och att äldre skogar överhålls längre tid. Skogar över 80 år i norra Sverige har en helt annan beståndshistorik än yngre skog och har ofta lång trädkontinuitet. Överhållning av sådan skog leder till positiva effekter för den biologiska mångfalden, men för att långsiktigt skydda skogen krävs formella eller frivilliga avsättningar. Sammantaget bedöms i det mest troliga scenariot en sänkning av LÅF inte ha någon större inverkan på den biologiska mångfalden på längre sikt.

I den bilagda rapporten förs även ett resonemang om hur en sänkning av LÅF skulle påverka rekreations- och upplevelsevärden, kollagring och andra miljövärden. Bedömningen som görs är att andra faktorer troligen har större betydelse för dessa värden än en sänkning av LÅF. Exempel på sådana faktorer är hur människor subjektivt uppfattar olika skogar, hur skogsbruksåtgärder planeras och genomförs, med vilken intensitet skogsbruket bedrivs och graden av nyttjande av skogsråvaran.

Äldre skog är viktig för rennäringen genom bl.a. tillgången på häng- och marklav. Vidare är det enklare att hålla samman en renhjord i äldre skog. Den överhållning av viss äldre skog som är trolig vid en sänkning av LÅF gynnar därför renskötseln där sådan skog finns, men å andra sidan försämras möjligheterna för rennäringen i de områden där föryngringsavverkning väntas ske vid lägre åldrar. De sammantagna effekterna för rennäringen av en sänkt LÅF bedöms vara negativa, men genom hänsyn och anpassningar till rennäringens intressen kan effekterna begränsas. Skogsstyrelsens allmänna råd till 31 § skogsvårdslagen behandlar skogsbrukets hänsynstagande till rennäringen. Exempel på hänsyn är att undvika koncentration av hyggen för att sammanhängande betesområden årligen ska finnas tillgängliga för varje sameby och att planera och anpassa avverkningar så att funktionen för flyttleder, rastbeten och uppsamlingsområden inte onödigtvis försämras. 50 av de 51 samebyarna har påbörjat arbetet med renbruksplaner som stöd i diskussioner med bl.a. skogsbruket.

Markberedning

Om en skärpning av hänsynsreglerna vid markberedning inte genomförs kommer troligen mycket ingripande markberedning med negativa miljöeffekter att kunna fortsätta i ungefär nuvarande omfattning. Skogsstyrelsen avser visserligen att med stöd av nu gällande föreskrifter ingripa med förelägganden och förbud i de fall det är möjligt. Antalet sådana fall antas bli färre jämfört med om den föreslagna föreskriftsändringen genomförs.

Skyddsdikning

Begreppet skyddsdikning är inte definierat på annat sätt än vad som anges i 14 § skogsvårdslagen och 15 § skogsvårdsförordningen. Utan en tydlig definition finns risk för sammanblandning av begreppen markavvattning, dikesrensning och skyddsdikning. Detta ökar risken för att en åtgärd utförs på ett sätt som inte är tillåtet. Det ökar även risken för negativa effekter på miljön genom att åtgärden utförs på ett olämpligt eller felaktigt sätt. Enligt 2 kap. 1 a § Skogsstyrelsens föreskrifter till skogsvårdslagen ska åtgärder mot försumpning efter avverkning ske när det behövs för att trygga en tillfredsställande återväxt eller för att återväxten ska utvecklas väl. Oklarhet kring begreppet skyddsdikning kan även innebära att nödvändiga åtgärder mot försumpning efter avverkning inte genomförs i den omfattning som behövs och därför ger negativa effekter för virkesproduktionen.

3. Vilka berörs av regleringen?

Hyggesfritt skogsbruk

Ändringarna i allmänna råd om tillåtna avverkningsformer berör skogsägare som vill börja använda hyggesfritt skogsbruk eller öka arealen med sådant skogsbruk. Även köpare av virke berörs genom att de planerar och genomför själva avverkningen.

Lägsta ålder för föryngringsavverkning

Förslaget att sänka LÅF berör alla kategorier av skogsägare i de fyra nordligaste länen. Även köpare av virke i dessa län berörs, liksom samebyar.

Markberedning

Förslaget att inte tillåta mycket ingripande markberedning berör endast ett begränsat antal skogsägare och endast ett fåtal utförare av markberedning. Denna typ av markberedning har hittills uppmärksammats lokalt i landets sydligaste del.

Skyddsdikning

Förslaget att definiera skyddsdikning berör alla kategorier av skogsägare och även utförare av skyddsdikning.

4. Vilka kostnader och andra konsekvenser kan regleringen medföra jämför med alternativa lösningar?

Skogsstyrelsen ser inte några alternativa lösningar, se punkt 2 ovan.

5. Överensstämmer regleringen med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller går den utöver?

Skogsvårdslagstiftningen i de delar som berörs av ändringarna är nationell lagstiftning och inte en följd av skyldigheter reglerade av Europeiska unionen.

6. Behöver någon särskild hänsyn tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och finns det behov av speciella informationsinsatser?

Ingen särskild hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande. Tidpunkten för ikraftträdande av föreskrifter och allmänna råd bör sättas till 1 november 2015 under förutsättning att de beslutas av Skogsstyrelsens styrelse 7 oktober.

Skogsstyrelsen avser att lägga ut information på den egna hemsidan snarast efter beslut om ändrade föreskrifter och allmänna råd. Skogsstyrelsen avser även att efter beslutet lämna riktad information till de aktörer som kan antas vara mest berörda av ändringarna.

7. Antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen.

I Sverige fanns år 2012 enligt Skogsstatistisk årsbok närmare 330 000 skogsägare som ägde ca 230 000 brukningsenheter. 48 procent av antalet skogsägare hade högst 20 hektar produktiv skogsmark, 37 procent hade 21-100 hektar och 15 procent hade mer än 100 hektar. 50 procent av den produktiva skogsmarksarealen ägdes av enskilda ägare, 25 procent av privata aktiebolag, 17 procent av statsägda aktiebolag eller staten och 8 procent av övriga. Sveaskog är den största skogsägaren med ca 3,1 miljoner hektar skogsmark och även de största privata aktiebolagen har betydande skogsmarksinnehav, särskilt i norra Sverige.

Enligt Skogsstatistisk årsbok fanns i november 2013 närmare 130 000 företag verksamma inom skogsbruk, varav 92 procent inom skogsförvaltning och 6 procent inom skogsskötsel och drivning. De mindre företagen omsätter ett normalår några tiotusentals kronor, medan de största omsätter flera miljarder

kr. Endast ca 3 300 av företagen hade anställd personal. Antalet anställda inom skogsbruk var ca 15 000 personer. I Skogsstyrelsens register över dem som skickar in anmälningar och ansökningar enligt skogsvårdslagstiftningen som ombud för skogsägare finns ca 1 500 personer. Flertalet av dessa är anställda av ett begränsat antal virkesköpande bolag och skogsägareföreningar som köper in huvuddelen av volymerna på virkesmarknaden.

Antalet skogsentreprenörer uppgår uppskattningsvis till ca 5 000 företag, verksamma inom främst skogsvård och drivning. Totalt antal personer som är verksamma som egenföretagare eller anställda i dessa företag uppgår totalt till ca 14 000 personer.

51 samebyar finns i landet, varav 33 fjällsamebyar, 10 skogssamebyar och 8 koncessionssamebyar. Enligt Sametinget finns ca 5 000 renägare, varav 85 procent är bosatta i Norrbottens län. För omkring 2 500 personer i landet ger renskötseln den huvudsakliga inkomsten. Enligt Sametingets företagsregister för 2009 fanns då drygt 900 företag. Antalet renar per företag uppgick 2008 till i medeltal 281 st. Antalet renar per företag var betydligt lägre i Norrbotten än i Västerbotten och Jämtland.

Hyggesfritt skogsbruk

Det är inte möjligt att kvantifiera antalet skogsägare som på någon del av sin brukningsenhet avser att bedriva hyggesfritt skogsbruk. Som tidigare nämnts bör hyggesfritt skogsbruk ses som ett komplement till trakthyggesbruk på en begränsad del av arealen, på sikt kanske 5-10 procent av skogsmarksarealen. Om även 5-10 procent av antalet brukningsenheter skulle beröras, skulle detta motsvara i storleksordningen ca 10 000-20 000 stycken och något fler skogsägare. Antalet berörda företag som förvaltar skog skulle med motsvarande antagande uppgå till ca 6 000-12 000 och därutöver skulle flertalet virkesköpande företag beröras.

Lägsta ålder för föryngringsavverkning

Antalet brukningsenheter i de fyra nordligaste länen län uppgick år 2012 enligt Skogsstatistisk årsbok till ca 60 000 och antalet skogsägare till drygt 74 000. Alla dessa skogsägare har dock inte skog i den ålder som omfattas av regeländringarna och troligen kommer endast en begränsad andel av skogsägarna att utnyttja möjligheten att avverka skog vid lägre ålder än tidigare. De större bolagens agerande kommer att få stor betydelse för utfallet av regeländringen eftersom de äger en betydande andel av den produktiva skogsmarken i de fyra nordligaste länen. Enligt Skogsstatistisk årsbok var den totala arealen produktiv skogsmark 2009-2013 (exklusive fridlyst mark) i nämnda län drygt 10,7 miljoner hektar. Av denna areal ägdes ca 42 procent av enskilda ägare, ca 28 procent av privatägda aktiebolag och ca 30 procent av övriga ägare, främst staten. Av de 51 samebyarna berörs 50 av förslaget om sänkt LÅF.

Markberedning

Förslaget att inte tillåta mycket ingripande markberedning bedöms beröra ett fåtal aktörer, främst entreprenörer med verksamhet i sydligaste Sverige.

Skyddsdikning

Under 2014 inkom närmare 1 500 anmälningar om skyddsdikning till Skogsstyrelsen. Arealen som enligt anmälningarna berördes av åtgärden uppgick till ca 3 900 hektar. Skyddsdikning utförs ofta av entreprenörer.

8. Vilken tidsåtgång kan regleringen föra med sig för företagen och vad innebär regleringen för företagens administrativa kostnader?

Ingen av de regleringar som föreslås bedöms medföra ökad tidsåtgång för företagen eller öka deras administrativa kostnader.

9. Finns andra kostnader som den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka ändringar i verksamheten kan företagen behöva vidta till följd av den föreslagna förändringen?

Förslaget om att sänka LÅF i de fyra nordligaste länen kommer i det enligt rapporten mest troliga scenariot att försämra förutsättningarna för rensköttsel inom vissa samebyar och därigenom öka kostnaderna. Effekterna på kort respektive lång sikt enbart av ändringsförslaget är dock så osäkra att det inte bedömts meningsfullt att försöka ange några kostnader. Som framgår av rapporten om LÅF är den långsiktiga inriktningen i skogsskötseln att skapa nya skogar som växer bättre och blir tätare, vilket exempelvis minskar tillgången på marklav och även på andra sätt negativt påverkar renskötseln. Denna inriktning i skogsskötseln bedöms ha långt större betydelse för renskötseln än den sänkning av LÅF som föreslås.

Ett litet antal utförare av markberedning måste anpassa åtgärden så att den blir mindre ingripande, men detta bedöms inte leda till någon ökad tidsåtgång av betydelse, vare sig i fråga om markberedning eller efterföljande skogsvårdsåtgärder.

Skogsstyrelsen ser inga andra kostnader eller förändringar av betydelse för de berörda företagen.

10. Kan regleringen komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen?

Regleringen påverkar inte konkurrensförhållandena.

11. Kan regleringen i andra avseenden komma att påverka företagen?

Regleringen ger ingen övrig påverkan på företagen.

12. Behöver särskilda hänsyn tas till små företag vid reglernas utformning?

Ingen särskild hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning. Förslagen om tillåtna avverkningsformer och lägsta tillåtna ålder för förnygringsavverkning innebär mindre regleringar för alla berörda företag i skogsbruket. Förslaget om att begränsa alltför ingripande markberedning behöver gälla alla företag för att få avsedd effekt. Förslaget om skyddsdikning utgör ett förtydligande av nuvarande tillämpning.

Kontaktperson

Jörgen Ringagård, 036-35 93 15, jorgen.ringagard@skogsstyrelsen.se

Bilagor

Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd – ändringsförslag

Skogsvårdsförordningen – ändringsförslag

Skogsstyrelsens Rapport 6-2015 Lägsta ålder för föryngringsavverkning

Föreskrifter om ändring i Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogsvårdslagen

beslutade den XX 2015

**SKSFS
2015:XX**

Utkom från trycket
den 2015-XX-XX

Sakord: Skogsvård

Skogsstyrelsen föreskriver, med stöd av 11 och 30 §§ skogsvårdsförordningen (1993:1096), och efter hörande av Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten och Riksantikvarieämbetet, i fråga om Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 2011:7) och allmänna råd till skogsvårdslagen

att 3 kap. 3, 4, 8 och 10 §§ med tabellerna 4-7 i bilaga 2, 4 kap. 3 och 4 §§, 7 kap. 30 och 33 §§, samt allmänna råd till 3 kap. 1 och 2 §§ och till 7 kap. 26 § ska ha följande lydelse.

3 kap. Avverkning av skog på produktiv skogsmark och åtgärder på skogliga impediment

Avverkningsformer

Allmänna råd till 3 kap. 1 §

Avverkning som är ändamålsenlig för återväxt av ny skog kan utföras som traktthuggning, som genast sänker virkesförrådet till en nivå där skyldighet att anlägga ny skog inträder. Vid sådan avverkning kan skärm- eller fröträd kvarlämnas. Avverkning som är ändamålsenlig för återväxt av ny skog kan också, på mark som är lämplig för naturlig förnygring, utföras som upprepad utglesning. Sådan utglesning kan leda till att virkesförrådet på sikt blir så lågt att skyldighet att anlägga ny skog uppstår, men kan också utföras så att virkesförrådet hela tiden överstiger den nivå där skyldighet att anlägga ny skog uppstår.

Allmänna råd till 3 kap. 2 §

Avverkning som främjar skogens utveckling kan utföras som röjning eller gallring som normalt minskar skogens höjd- och diameterspridning. Avverkningen kan i vissa fall också utföras så att skogens höjd- och diameterspridning bibehålls eller ökas, t.ex. genom någon form av blädning.

Virkesförrådet efter avverkning som främjar skogens utveckling bör i barrskog inte understiga den nivå som anges i bilaga 1. I äldre bestånd som har eller kan väntas få en särskilt hög kvalitet bör ett något lägre virkesförråd kunna godtas. Diagrammet bör användas då beståndets virkesförråd till minst 7/10 består av barrträd.

Lägsta ålder för förnygringsavverkning

3 § Förnygringsavverkning får inte ske i bestånd med lägre ålder än den som anges i tabell 4 i bilaga 2 samt i föreskrifterna nedan för lövträd.

4 § Med föryngringsavverkning avses annan avverkning än sådan som främjar skogens utveckling och som inte har till syfte att skogsmarken ska tas i anspråk för annat ändamål än virkesproduktion.

8 § Med ålder avses grundytbevåg medelålder. Vid åldersbestämningen räknas inte fröträd, överståndare och underväxt. Medelåldern bestäms genom att antalet årsringar räknas vid 1,3 meters höjd.

För barrträd görs tillägg för normalt antal år till denna höjd enligt tabell 5 i bilaga 2. För lövträd görs motsvarande tillägg.

10 § På brukningsenheter som är större än 1 000 hektar produktiv skogsmark gäller utöver den begränsning som anges i 12 § skogsvårdsförordningen att den areal som föryngringsavverkas under fem på varandra följande år sammanlagt inte får överstiga fem årsarealer. På brukningsenheter som är större än 5 000 hektar får vidare den areal som föryngringsavverkas under ett enskilt år inte överstiga 1,5 årsareal. Genom att fastställa en avverkningsplan för högst 10 år kan Skogsstyrelsen, efter ansökan av skogsmarkens ägare, medge att årsarealerna fördelas på annat sätt under den fastställda perioden.

Årsarealen beräknas enligt följande: Årsareal = brukningsenhetens produktiva skogsmarksareal x arealfaktor x korrektionsfaktor.

Arealfaktorn och korrektionsfaktorn bestäms enligt tabellerna 6 och 7 i bilaga 2.

4 kap. Krav på tillstånd till avverkning m.m. i fjällnära skog och samråd inom renskötselns året-runt-marker

3 § Om brukningsenheten är mindre än 500 hektar produktiv skogsmark, behöver den berörda samebyn inte beredas tillfälle till samråd för hyggen som är mindre än 20 hektar, i fjällnära skog 10 hektar, produktiv skogsmark inom brukningsenheten. Samebyn ska dock beredas tillfälle till samråd om avverkningen berör för rennäringen särskilt viktig hänglavbärande skog, rastbete, arbetsbage, flyttled eller om hygget ansluter till kalmark eller plantskog som sammanlagt med det planerade hygget överstiger 20 hektar, i fjällnära skog 10 hektar, inom brukningsenheten. För större brukningsenheter än 500 hektar produktiv skogsmark kan parterna komma överens om motsvarande lättnad i samrådet.

4 § Till ansökan om tillstånd eller anmälan om avverkning inom renskötselns året-runt-marker ska, där berörd sameby ska beredas tillfälle till samråd, fogas ett skriftligt bevis om att så skett.

7 kap. Hänsyn till naturvården, kulturmiljövården och rennäringen

Mark och vatten

Allmänna råd till 7 kap. 26 §

1. Allmänt

Dessa allmänna råd bör tillämpas på konventionell användning av kvävegödselmedel.

Med konventionell användning av kvävegödselmedel avses att:

- det gödslade beståndet utgörs av frisk, välsluten, gallringsskog, äldre skog (ännu inte slutavverkningsmogen) eller slutavverkningsmogen skog,
- maximalt 200 kg kväve per hektar i form av mineralgödselmedel tillförs vid ett och samma tillfälle,
- det ska gå minst 8 år omgödsling sker eller 10 år till föryngringsavverkning.

Med kvävegödselmedel avses i dessa allmänna råd kalkkammonsaltpeteter, d.v.s. handelsgödselmedel som innehåller kväve, kalcium och magnesium och där kväve är det viktjämsigt dominerande näringsämnet.

Dessa allmänna råd bör även tillämpas vid användning av organiska kvävegödselmedel, vad avser maximala givor för kväve i skilda områden, samt marker och områden som inte bör kvävegödsas. Andra restriktioner för användning av gödselmedel, t. ex. avseende innehåll av skadliga ämnen, behandlas inte i dessa allmänna råd.

De begränsningar som anges i dessa allmänna råd gäller inte gödsling för forsknings- och försöksverksamhet eller för att förbättra marktillståndet efter matjords- eller grustäkt.

Nedanstående begränsningar bör iaktas för att minimera risken för att kvävegödsling ska bidra till:

- försurning av vatten och mark,
- kväveutlakning och kraftigt förhöjda halter av oorganiskt kväve i yt- och grundvatten,
- en riskabelt stor uppbyggnad av markens kväveförråd,
- utslagning eller störning av särskilt känsliga arter,
- skador på forn- och kulturlämningar.

Terrängkörning och markberedning

30 § När markberedning utförs får den inte vara mer ingripande än vad som behövs för att trygga tillfredsställande återväxt genom att den andel av markytan som påverkas av markberedning begränsas och djupa spår undviks.

Markberedning ska ske så att kulturlämningar, allmänt nyttjade stigar samt permanenta spår och leder inte skadas.

Diken

33 § Med skyddsdikning avses i dessa föreskrifter samma som i 15 § skogsvårdsförordningen (1993:1096).

Skyddsdikning får inte utföras så att grundvattennivån blir lägre än före avverkningen. Dikenas djup ska begränsas och dikena ska lämnas att växa igen efter att de uppfyllt sitt syfte.

Bilaga 2 – Tabeller

Tabell 4. 3 kap. 3 §. Lägsta tillåtna ålder för föryngringsavverkning i bestånd vars virkesförråd till minst hälften består av tall och/eller gran.

Gran, ståndortsindex	G36	G32	G28	G24	G20	G16	G12
Tall, ståndortsindex			T28	T24	T20	T16	T12
Ålder, år	45	50	60	65	70	80	90

Tabell 5. 3 kap. 8 §. Normalt antal år till brösthöjd.

Gran, ståndortsindex	G22+	G16-G20	G12-G14
Tall, ståndortsindex	T22+	T16-T20	T12-T14
Tillägg, år	10	15	20

Tabell 6. 3 kap. 10 §.

Brukningsenhetens bonitet (m ³ sk/ha och år)	Arealfaktor	Omloppstid (år)
<4	0,009	110
4-8	0,011	90
>8	0,014	70

Tabell 7. 3 kap. 10 §

Arealandel som är äldre än omloppstiden i tabell 7 (%)	Korrektionsfaktor
0-25	1,4
26-50	1,8
51-75	2,2
>75	2,8

Denna författning träder i kraft den XX 2015

MONIKA STRIDSMAN

Jörgen Ringagård
(Tillsynsenheten)

Förslag till förordning om ändring av skogsvårdsförordningen (1993:1096)

15 § Den produktiva skogsmarkens ägare ska underrätta Skogsstyrelsen om

1. annan avverkning, omfattande minst 0,5 hektar, än sådan röjning eller gallring som främjar skogens utveckling,
2. ~~sådan dikning efter avverkning (skyddsdikning)~~ som inte kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken,
3. vad han eller hon avser att göra för att, i samband med sådan avverkning som avses i 1, trygga återväxten av skog som föranleds av avverkningen och för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen,
4. vad han eller hon avser att göra för att, i samband med sådan avverkning som avses i 1, tillgodose rennäringens intressen inom ett område där renskötsel får bedrivas enligt rennärlagen (1971:437) under hela året (renskötselns året-runt-marker), och
5. uttag av skogsbränsle i anslutning till sådan avverkning som avses i 1.

En underrättelse om avverkning och om uttag av skogsbränsle ska innehålla uppgifter om fastighetsägare, berörd fastighets beteckning och en karta eller kartsnitt som visar området som omfattas av underrättelsen.

En underrättelse om skyddsdikning ska innehålla uppgifter om fastighetsägare och berörd fastighets beteckning samt en karta över det område som avses att skyddsdiknas. På kartan ska skyddsdikets utlopp eller avslut markeras. Förordning (2014:1027).

Med skyddsdikning avses en dikningsåtgärd som vidtas efter föryngringsavverkning och som hindrar grundvattennivån att stiga efter avverkningen i syfte att skapa förutsättningar för tillfredsställande återväxt av ny skog och för att återväxten ska utvecklas väl.

Regelrådet Regelrådet <regelradet@regelradet.se>

Remiss - Förslag på ändringar i föreskrifter och allmänna råd till skogsvårdslagen och i skogsvårdsförordningen (Dnr 2015/1087)

1 meddelande

jorgen.ringagard@skogsstyrelsen.se <jorgen.ringagard@skogsstyrelsen.se> 4 juni 2015 16:59

Till: info@bergvikskog.se, goran.andersson@billerudkorsnas.com, info@friluftsframjandet.se, kontakt@gsfacket.se, havochvatten@havochvatten.se, info@holmen.com, bo.skold@jagareforbundet.se, info@lrf.se, norrbotten@lansstyrelsen.se, skane@lansstyrelsen.se, mellanskog@mellanskog.se, remisser@naturskyddsforeningen.se, registrator@naturvardsverket.se, nils.broman@norra.se, info@norrskog.se, info@nnr.se, regelradet@regelradet.se, registrator@raa.se, kansli@sametinget.se, info.skog@sca.com, skogforsk@skogforsk.se, linda.eriksson@skogsindustrierna.org, lotta.moller@skogssallskapet.se, smf@skogsentreprenad.nu, sfv@sfv.se, skog.info@storaenso.com, info@sveaskog.se, info@svenskakyrkan.se, info@sapmi.se, kansli@hembygdsforbundet.se, registrator@slu.se, information@sydved.se, info@sagisyd.se, info@sodra.com, info@wwf.se
Kopia: goran.andersson@friluftsframjandet.se, linda.berglund@wwf.se, jonas.eriksson@norra.se, karin.ewelonn@gsfacket.se, stefan.forsmark@sametinget.se, sten.frohm@lrf.se, anna.furness@skogsentreprenad.nu, lgn@raa.se, viktor.hallberg@hembygd.se, jenny@sapmi.se, marten.larsson@skogsindustrierna.org, Anna.Helena.Lindahl@naturvardsverket.se, johan.lindman@storaenso.com, Tomas.Lundmark@slu.se, per.olsson@havochvatten.se, Ulf.Sterler@jagareforbundet.se, herman.sundqvist@sveaskog.se, jan.terstad@naturskyddsforeningen.se, Lars-Erik.Wigert@bergvikskog.se, monika.stridsman@skogsstyrelsen.se, goran.rune@skogsstyrelsen.se, johan.eriksson@skogsstyrelsen.se, johan.wester@skogsstyrelsen.se, magnus.viklund@skogsstyrelsen.se, emil.bengtsson@skogsstyrelsen.se, goran.oster@skogsstyrelsen.se, Christel.Magnusson@skogsstyrelsen.se, bert.krekula@skogsstyrelsen.se, nils.carlborg@skogsstyrelsen.se, morgan.johansson@skogsstyrelsen.se

Hej!

Remiss med bilagor bifogas. Även Skogsstyrelsens Rapport 6-2015 utgör bilaga och den hittar ni genom att använda länken längre ner i detta mail.

Remissen avser förslag på ändringar av föreskrifter och allmänna råd till skogsvårdslagen om tillåtna avverkningsformer, lägsta tillåtna ålder för föryngringsavverkning, markberedning och skyddsdikning. I remissen ingår även förslag på ändringar i skogsvårdsförordningen om skyddsdikning.

Remissen skickas till bl.a. de myndigheter, organisationer och företag som är representerade i Skogsstyrelsens nationella sektorsråd för skogliga frågor, men även till ett antal andra. Kopia skickas för kännedom till de personer som företräder nämnda aktörer i sektorsrådet. Remissen läggs även ut på Skogsstyrelsens hemsida.

Eventuellt yttrande måste vara Skogsstyrelsen tillhanda senast tisdag 25 augusti.

http://shop.skogsstyrelsen.se/shop/9098/art13/28129213-4caf1a-Foryngringsavverkning_webb.pdf

Enligt uppdrag

Jörgen Ringagård

Jörgen Ringagård, specialist

Skogsstyrelsen, tillsynsenheten

551 83 Jönköping

Tfn 036-35 93 15, sms 070-345 83 14, fax 036-16 61 70

jorgen.ringagard@skogsstyrelsen.se, www.skogsstyrelsen.se

Tänk på miljön innan du skriver ut detta mejl

4 bilagor

Remiss föreskrifter och förordning.pdf

844K

Konsekvensutredning.pdf

1905K

Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd - ändringsförslag.pdf

700K

Skogsvårdsförordningen - ändringsförslag.pdf

55K